

Het Slotfeest

Aan het einde van het Loofhuttenfeest is er nóg een dag, een extra dag toegevoegd, de zogenaamde 8e dag.

Wij weten dat ná elke zeven dagen, na elk muziek-octaf een nieuw volgt, en die 8e dag in feite de 1e is van een nieuw begin.

Die 8e dag is daarom wel een heel bijzondere dag, het is de Grote Dag van het Loofhuttenfeest.

Die 8e dag heet 'Atsereth', en is een verbodsdag, de slotdag. Deze dag is de vrolijkste van alle feestdagen die er zijn. Wie de vreugde van het 'waterscheppen' nooit heeft gezien, die weet niet wat vreugde is.

En gijlieden zult water scheppen met vreugde uit de fontein des heils; (Jesaja 12:3)

Dit ziet op het levende water uit de rivier des levens. En vooral voor de Oosterling is water van levensbelang. Water is voor hem het beeld van al wat leeft en levend moet worden gehouden.

Hoe weinig zicht is er de eeuwen door geweest op de 'leer der laatste dingen', en hoe weinig oog was er voor de regering van de Messias uit David. Men heeft het nog wel over het priester en profetenambt, maar nagenoeg nooit over het ambt van koning, de Messias-regering in het 1000 jarige vrederijk, waarin Hij alle machten gaat onttronen en als Koning zal heersen over alle vijanden.

De toekomstverwachting der traditionele kerken is dan ook uiterst vaag geweest in de loop der kerkgeschiedenis, en daar is tot op heden weinig verandering in gekomen! Het zijn juist de groepen buiten de gevestigde kerken waar de toekomstverwachting is gaan leven, en waar men de Bijbel meer letterlijk is gaan lezen.

Over het algemeen vergeestelijkt men alle beloften die op de toekomst betrekking hebben. Evenzo de beloften voor het herstel van de twaalf stammen Israëls. Dat neemt men niet letterlijk, maar geestelijk. De kerk zou het geestelijke Israël zijn.

Algemeen spreekt men over een wederkomst ten oordeel van Jezus, om de levenden en doden te oordelen. Meer niet.

Hierdoor blijft 90% van de Bijbel voor hen een gesloten boek!

De vergeestelijking van alle beloften aangaande Israël en het herstel der twaalf stammen heeft er toe bijgedragen dat er geen zicht was op de profetie en haar vervulling. Door de vergeestelijking wordt alle werkelijkheid tot een symbool.

In werkelijkheid heeft men geen oog voor het vernieuwde verbond, voor eigen Israël-identiteit.

Zie wat in Amos 9:11-15 daarover staat:

11 Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar retten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als [in] de dagen van ouds; 12 Opdat zij erfelijk bezitten het overblijfsel van Edom, en al de heidenen, die naar Mijn Naam genoemd worden, spreekt de HEERE, Die dit doet. 13 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat de ploeger den maaier, en de druiventreder den zaadzaaiër genaken zal; en de bergen zullen van zoeten wijn druipen, en al de heuvelen zullen smelten. 14 En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israël wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelver wijn drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelver vrucht eten. 15 En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit

hun land, dat Ik hunlieden gegeven heb, zegt de HEERE, uw God. (Amos 9)

Wanneer wij deze hoogst belangrijke zaken letterlijk nemen, noemt ds.G.H.Kersten dat in zijn Dogmatiek II, 310-312, een 'verkrachting' van de Schrift. Hoe is het mogelijk!

Vele oudschrijvers waren de chiliastische gedachte toegedaan, o.a. a Brakel, v.d. Groe, Lodensteyn, Witsius, Vitringa, Vermeer, Boston, Shephard, Bunyan, McCheyne, etc. Later hebben A. Kuiper, H. Bavinck en G.H. Kersten zich geheel op het vergeestelijken van de Schrift toegespitst.

In de eerste drie eeuwen na Christus leefde de toekomstverwachting nog heel sterk bij de ware christenen, maar is daarna weggeëbd en nagenoeg verdwenen.

Origenes, 3e eeuw, was een fel bestrijder, en vergeestelijkte de Schrift. Augustinus, 4e eeuw, eveneens, en daarna Hieronymus, 5e eeuw, was tegenstander.

Tertullianus, Cyprianus, Lactianus en Papias hebben daarentegen vurig de toekomstverwachting en Messiasregering in het 1000 jarig rijk geleerd.

Ook Polycarpus en Irenaeus. Laatste zei: Christus zal na de verwoesting van het Romeinse rijk en de korte tijd van de antichrist-regering, zichtbaar verschijnen, de satan binden, en met de getrouwen gelovigen, en met de opgewekte martelaren, vanuit het weder opgebouwde Jeruzalem de volkeren der aarde regeren

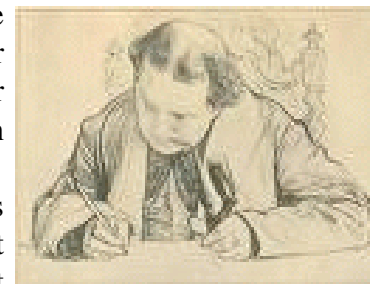
en de duizendjarige voorsabbat van de eeuwige hemelse heerlijkheid vieren.

Augustinus volgde het spoor van Origenes, en leerde dat de kerk het komende 'Rijk Gods' was op aarde, hetwelk door Bisschoppen werd geregeerd en vertegenwoordigd.

Bij keizer Constantijn zou het 1000 jarige rijk een aanvang hebben genomen, en na 1000 jaar zou de wederkomst plaatsvinden. Toen tegen die tijd niets gebeurde verging al hun hoop en verwachting, en bleef er niets anders over dan een nog sterkere vergeestelijking.

Ook de Reformatie heeft niets g e d a a n a a n d e toekomstverwachting, en Kuiper zegt daarvan dat Rome er nog meer aan deed dan Luther, Zwingli en Calvijn.

Jammer dat een zo'n wijs man als Kuiper zijn toevlucht heeft genomen tot Augustinus en niet tot andere betrouwbare bronnen!

Het is aan de mannen der Nadere Reformatie te danken dat hierin verandering ten goede is gekomen. Enkelen van hen keerden terug tot de letterlijke tekst!

Er kwam weer oog voor het herstel van Israël. Alleen vulde men dat nog foutief in, begrijpelijk. Men kreeg oog voor het herstel van het volk Israël, en men keek in het rond waar dat volk Israël was. Als enige zichtbare vertegenwoordigers van het oude Israël waren nog slechts de Joden voorhanden. Dus hebben de mannen der Nadere Reformatie zich op hen toegespitst, niet wetende dat het immens grote volk der twaalf stammen in de verstrooiing grotendeels in Noord West Europa was terechtgekomen, en zichzelf daar eveneens toe behoorden. Intuïtief noemden zij hun eigen

land, Nederland, het 'Israël in het Westen', en andere dergelijke benamingen meer. Zij zagen aan wat voor ogen was, terwijl JHWH Zijn ogen gevestigd heeft gehouden op het uit het oog verloren gegane Huis Israëls, waar het Huis Juda grotendeels bij in was gebracht. Zij hebben zich niet toegelegd om de ware identiteit der Joden te onderzoeken.

Ook heden ten dage hebben de Charismatische groepen weer oog gekregen voor Israël, maar ook zij zijn in dezelfde fout als de mannen der Nadere Reformatie vervallen.

Er zit dus aan het positieve nog een gebrek, en dat is een ernstig gebrek, daar men op die wijze de grote Tegenstander van Israël aanziet voor Israël zelf. Ezau heeft n.l. kans gezien zich te vermommen in Jakob en op die manier te proberen alsnog de eerstgeboortezegen binnen te halen! Dat is het aardig gelukt tot op heden!

Het is toch klaar en overduidelijk dat de Schrift spreekt over het herstel van het volk Israël.

Het herstel van Israël, van Davids huis en troon, etc. is alles wel zó concreet geschreven, dat vergeestelijken met hun handen in hun haren zitten wanneer men hen daarmee confronteert.

Met vergeestelijking berooft men het Woord en zichzelf van het allergrootste erfgoed der toekomst!

Het gaat de christenen nog zoveel om zichzelf. Men is nog zo voldaan met zichzelf en met allerlei dingen die men voor 'bevindingen' houdt. Er is weinig of geen oog voor de eer van JHWH, Zijn rechtvaardigheid in het regeren en triomferen over alle boze

machten. De aarde zou er weinig of niets meer toe doen, dat zou een afgelopen zaak zijn; nee, het gaat hun om een hemel.

Er zal echter een heel andere wereld voor hen opengaan wanneer men eens gaat beginnen door de Schrift letterlijk te lezen. Dan pas gaat men de ware vreugde er van inzien, en leert men zien waarom de Slotdag, de 8e dag van het Loofhuttenfeest dé grootste dag was, vol vreugde! Waar wil men anders de troon van David plaatsens, wanneer deze niet letterlijk op aarde zou worden hersteld?

CHILIASME

Het Griekse 'chilios' betekent: duizend.

Er bestaat een a-chiliasme, dus een tégen-chiliasme, dit zijn mensen die het toekomstig vrederijk verwerpen en alles vergeestelijken.

Dan is er een prae-chiliasme, dit zijn mensen die vóór het letterlijke Messiaanse vrederijk zijn, en een eerste opstanding aan het begin van dat rijk. En aan het einde van dat rijk een tweede opstanding, met het laatste oordeel. Zij leren dat de Messias persoonlijk zal regeren in die 1000 jaren.

Tenslotte is er het post-chiliasme. Dezen leren het vrederijk lang vóór de wederkomst van de Messias, en dat er geen tweërlei opstanding is.

Sinds Augustinus heeft men de toekomstverwachting -en dus ook het Bijbelboek Openbaringen- geestelijk opgevat. Men zag niet in dat het boek Openbaringen een reeks van opeenvolgende gebeurtenissen beschreef, waarbij dezen gaan

naar een climax in de eindtijd. Men nam het meer geestelijk, en zag het in de historie afwisselend, als een oordeel of zegen. Op deze wijze hebben de kanttekenaren van de Statenvertaling het opgevat. Men had géén oog voor de toekomst, voor het Armageddon, voor de Wederkomst en het herstel der 12 stammen Israëls.

De belijdenissen die wij hebben, en de drie formulieren van Enigheid voldoen beslist niet aan de eis van het Verbondsboek op het punt der eschatologie, de leer der toekomstverwachting. De opstellers van de belijdenissen waren immers niet onfeilbaar. Hun woorden kunnen niet gezaghebbend zijn in hetgeen wij wel of niet hebben te geloven. Hoe kan een instituut als de 'kerk' haar leiders en leden binden aan een door mensen opgestelde belijdenis, en dat de predikers uitsluitend volgens die belijdenis mogen prediken? Niemand heeft de algehele waarheid in pacht, ook de opstellers van belijdenissen niet.

Neem art.37 NGB, alwaar wij een voorstelling krijgen hoe men over de opstanding der doden dacht. Men denkt dat er één algemene opstanding zal zijn bij de wederkomst, waar álle doden tegelijk zullen opstaan.

De twaalf artikelen des geloofs heeft het over de 'wederopstanding des vleses en een eeuwig leven', Dat klopt niet, en is niet in overeenstemming met 1Cor.15:36-42.

Er zal een opstanding zijn der rechtvaardigen en der onrechtvaardigen, waar de rechtvaardigen uit de doden, d.w.z. van tussen uit de overige doden uitgehaald en opgewekt zullen worden.

Art.37 NGB zegt ook dat wij hetzelfde vleselijke lichaam dat wij nu hebben, zullen terugkrijgen bij de opstanding.

De Schrift leert het geheel anders!

En bij de komst van de Gezalfde meent men dat de wereld totaal zal verbranden en vergaan, ziende op Matth.24:3,

Petrus spreekt echter over het grote vuuroordeel ná de 1000 jaar.

In Matth.13:39-49, 24:3 is geen sprake van een vergaan der wereld, maar van een voleinding dezer eeuw. Dit huidige tijdvak loopt af, en een nieuw begint.

Ook de Dordtse vaders hebben niets gezien van dit alles. Men had alleen oog voor de kerk en de leer des geloofs tot verkrijging der persoonlijke zaligheid.

Er zit in het Bijbelboek Openbaringen een streng systematische gang, en daar had men geen oog voor.

De profeten schilderen ons de toekomst van Israël en de aarde in de allermooiste kleuren voor ogen, en laten zich in bijna lyrische (geestvervoerende) taal uit over datgene wat de regering van de Messias en het aardse herstel betreft van Davids huis. Reeds Mozes sprak over de grote Profeet, Deut.18:15, en over Israëls nationale herstel, Deut.4:30.

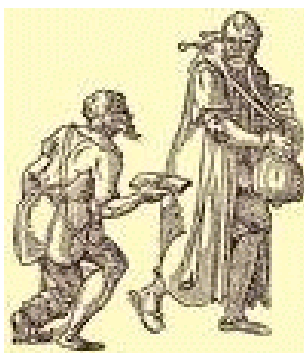
Lees b.v. de profeet Jesaja, die het in allerlei schone woorden en voorbeelden duidelijk maakt dat Israël hersteld wordt en de Knecht van Jahweh is. Neem hfst.49, waar de profeet de hemelen, bergen en aarde oproept te juichen, vreugde te maken, omdat JHWH Zijn volk heeft getroost en verzameld. En dat Hij Israël niet vergeten is. Mogelijk zou een moeder haar zuigeling vergeten, maar JHWH vergeet Israël nooit! 49:15.

De Gezalfde zal op aarde regeren als een telg uit het herstellende huis Davids.

Om een voorbeeld te geven hoe het hernieuwde verbond (Hebr.8:13) functioneert en werkt, en ons een heel nieuw

maatschappelijk bestel én nieuwe mensheid garandeert, het volgende:

Stel dat wij wonen in een oud en bouwvallig krot, er uitzien als een bedelaar, geen bezittingen en mooie spulletjes meer hebben. Dat wij zelf de oorzaak zijn van onze ellende, en niemand iets te verwijten hebben. Daarbij zijn wij ziek, hebben geen toekomstverwachting en dreigen binnen afzienbare tijd te sterven.

Ineens komt er iemand naar ons toe. Hij geeft ons de hand en feliciteert ons, noemt ons zijn kind en zegt dat hij ons algeheel zal helpen, en álles nieuw zal maken.

Dat is toch ongelooflijk! Dan gaat het duizelen in ons hoofd. Dan vraag je je af of dit wel werkelijkheid is, en of je niet droomt!

Wanneer iemand ongevraagd zich over ons ontfermt, geheel éézijdig, zonder enige verplichting. En dan geeft hij ons eerst onze gezondheid terug. Hij kleedt ons netjes aan, en neemt ons mee naar een mooi huis, en zegt dat dat voor óns is. Hij wijst ons naar een grote meubelzaak en zegt: Zoek daar maar uit wat je hebben wilt, geeft niet hoe duur alles is! En daarbij geeft hij ons het recht om in een nieuwe maatschappelijke leefgemeenschap te wonen waarin nog veel meer broeders en zusters leven, die op dezelfde wijze als wij door die persoon zijn geholpen. Alles is nieuw. Het is niet in te denken! En wij behoefden er niets voor te doen.

Welnu, dát geeft JHWH ons in het herstelde verbond, het bétere verbond! Alles is voor ons gedaan en wij éérst persoonlijk hersteld worden, gereinigd en gezondgemaakt, met daarbij dat wij op een vernieuwde aarde mogen wonen, geregeerd uit de hemel.

Wij hebben er op aarde gezamenlijk een puinhoop van gemaakt met onze technologische vooruitgang en welvaart.

Ziet Ik maak álle dingen nieuw, en Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waarop gerechtigheid zal wonen. Vrede, gezondheid, waar niemand meer zal zeggen: Ik ben ziek. Geen dood, noch geschrei, geen leed noch verderf. Geen oorlog, maar vrede. Geen honger, maar overvloed. Zie Jes.42:9; 43:19; 48:6; 65:17; Jer.31:22; 2Petr.3:13; Openb.21:1,5.

Wat hebben nu degenen gedaan die alles vergeestelijken?

Zij zeggen tegen ons dat wij de woorden van die Grote Gever niet letterlijk moeten opvatten. Wanneer Hij zegt dat wij persoonlijk vernieuwd worden en een heel nieuw huis en nieuwe leefomgeving krijgen, moeten wij dat geestelijk nemen. Het is geen realiteit, maar een sfeer. Dus een luchtkasteel.

Wat is dát erg! Zo berooft men de Schepper en óns van de realiteit, van Zijn betrouwbaarheid!

Nochtans menen zij een schijn van waarheid te hebben.

Lees echter Jes.65:25 over de nieuwe hemelen en aarde, het Messiaans Vrederijk, waar de wolf en het lam tezamen weiden, en de leeuw stro zal eten als een rund, en stof de spijs der slang zal zijn.

Ziet u wel, zegt men, dit kan men toch niet letterlijk nemen! Een leeuw is toch een vleeseter, en heeft immers geen lepmaag en andere magen zoals een rund.

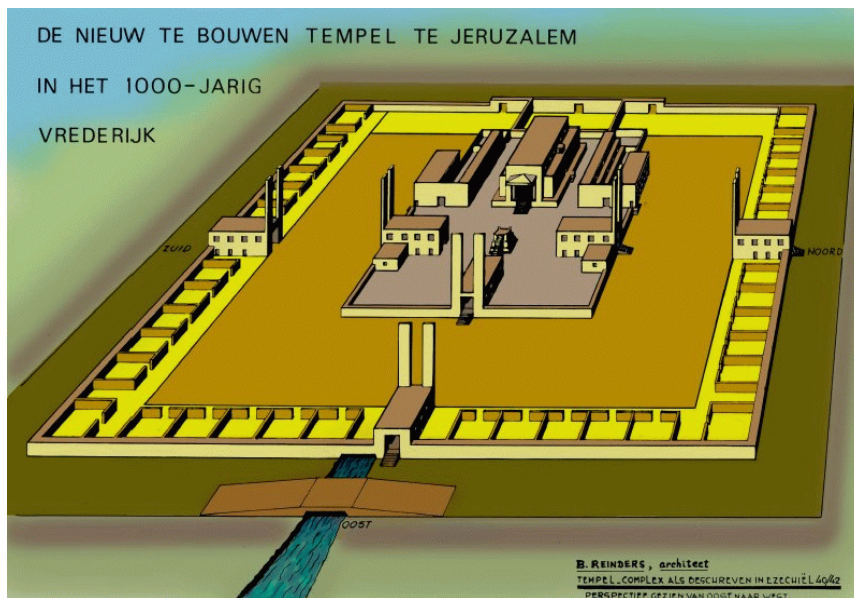
De leeuw zal toch geen fysieke verandering ondergaan om een herkauwer te worden! En de wolf is toch geen grasgrazer gelijk het lam! En stof kan toch niet tot voedsel dienen voor een slang, daar zand slechts de maag schuurt, maar niet voedt!

Dat is waar. Wij moeten inzien dat de beloften allen letterlijk moeten worden genomen, en dat in die letterlijke beloften best weleens figuurlijke zaken worden genoemd! Maar, niet álles van de beloften is figuurlijk!

Uit deze belofte van Jes.65 blijkt dat het vrouwenzaad beveiligd is in het Messiaans vrede-rijk, en dat daar volkomen vrede heerst, en dat het slangenzaad gebonden is, en de slang nog gewoon stof zal blijven eten, dwz buiten het gebied van het Vrede-rijk gebonden leeft, het vrouwenzaad niet kan beïnvloeden, en doorgaat met haar eigen verderfelijke systemen. Zij blijven aard- en stofgebonden!

De nieuwe hemelen en de nieuwe aarde zullen voor het herstelde Israël zijn, en ná de 1000 jaren is er de algehele overwinning op het slangenzaad. Dán zal de aarde vol zijn van de kennis van JHWH, gelijk wateren de bodem der zee bedekken. Wat er dan allemaal zal zijn is nog onbekend.

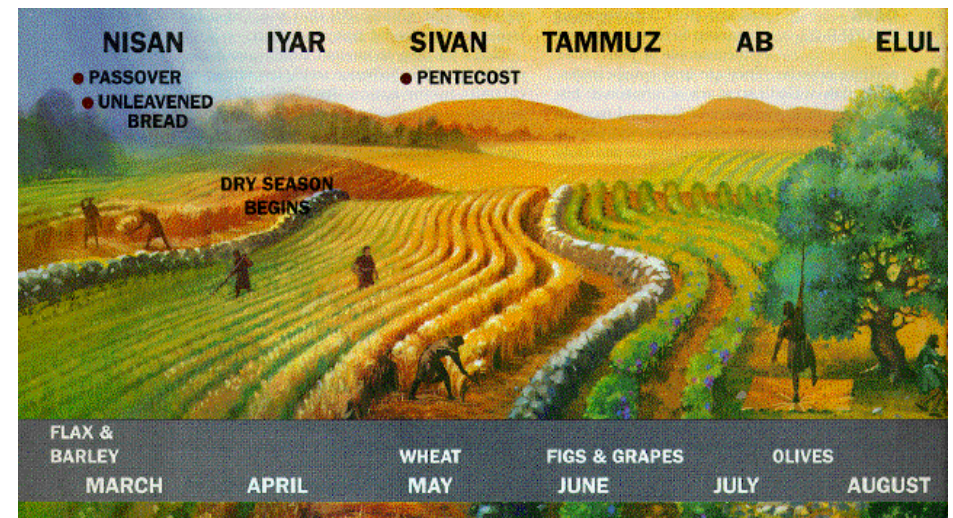

Wij leven momenteel nog in het tijdperk (aioon) der vergankelijke en voorbijgaande of sterfelijke dingen. Wij moeten onster-

felijkheid aandoen en onvergankelijkheid verkrijgen. Er is een overgang nodig van dit onbestendige naar het bestendige. Hoe dat geschiedt, is te lezen in Petrus, dat de elementen zullen branden en zullen overgaan (niet vergaan) in andere, nieuwe elementen. Zie 2Petr.3.

Het is alles een groots werk, waaraan wij niets hebben toegegaan en waaraan wij niets kunnen afdoen. Zijn trouw en gunst is te prijzen tot in alle eeuwen. Is dát geen dag om zéér vrolijk over te zijn! Ook al leven wij nu nog in 'bezet' gebied, waar het slangenzaad ons elke dag bedreigt en in de hiel wil bijten. Geen nood, de verlossing is aanstaande.

Lees eens de psalmen over de nieuwe en herstelde aarde. Psalm 25, 37 en.69:14 en anderen meer. "En Zijn Godgeheiligd zaad zal het gezegend aardrijk erven".

Wij leven momenteel nog in het tijdperk (aioon) der vergankelijke en voorbijgaande of sterfelijke dingen. Wij moeten onster-

Wij zullen, indien wij tot het ware Israël behoren, mogen delen in die onverdiende zaligheid, in het geestelijke en nationale herstel, en in ál de zegeningen die Hij voor Israël nog in petto heeft. En reken er maar op dat dát wat zal zijn! Dat gaat alle verstand en inbeelding te boven. Wij zullen van de ene verwondering in de andere vallen, en buiten onszelf geraken van vreugde. Dat is de 8e dag en haar betekenis, om zeer vrolijk te zijn op het Slotfeest der Loofhutten, over hetgeen JHWH bereid heeft en metterdaad zal schenken! Zou Hij het spreken en niet doen, beloven en niet hard maken!

In JHWH heeft het leven zin, doel en toekomst. Het geloof is een zeker weten dat Hij, Die het beloofd heeft, het ook doen zal!
Jes.44:23.

